

บทความวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครเอกในนวนิยายแปลญี่ปุ่น

เรื่อง ฆาตกรรมกินฝนดาวตก

โดย

นางสาว ปวรพรรณ พึ่งปิติพรชัย

รหัสนักศึกษา ๐๕๕๒๐๖๓๗

เสนอ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ อินทรพร

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา ๔๕๐ ๔๖๐ การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๕

รายวิชา ๔๕๐ ๔๖๐ การศึกษาเอกเทศ

ชื่อเรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครเอกในนวนิยายแปลญี่ปุ่นเรื่อง ฆาตกรรมคืนฝนดาวตก

ชื่อผู้วิจัย นางสาวปวรวรรณ พิงพิติพรชัย รหัสนักศึกษา ๐๕๕๒๐๖๓๗

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ อินทรพร

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

คำสำคัญ

นวนิยายแปลญี่ปุ่น ตัวละครเอก ภาพสะท้อนชีวิตมนุษย์ พฤติกรรม

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษาตัวละครเอกจากนวนิยายแปลญี่ปุ่นเรื่อง ฆาตกรรมคืนฝนดาวตก ที่เขียนโดย Keigo Higashino แปลโดย อิศเรศ ทองปัสโนว์ โดยศึกษาด้านลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ สถานภาพและภาพสะท้อนชีวิตมนุษย์ผ่านพฤติกรรมของตัวละครเอก จากการศึกษาพบว่าตัวละครเอกมีลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และสถานภาพที่โดดเด่นต่างกันไป และพฤติกรรมของตัวละครเอกนั้นมีลักษณะสมจริงที่เป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบนิยามศัพท์เฉพาะ ๔ คำ ที่จะเป็ประโยชน์ต่อการศึกษายบทความวิจัยเรื่องนี้ได้แก่ ตัวละครเอก คือ บุคคลที่เป็นศูนย์กลางของเรื่อง และมีบทบาทในฐานะที่เป็น ตัวละครหลัก ของเรื่อง ถ้าเป็นผู้ชาย เรียกว่า “ พระเอก ” และถ้าเป็นผู้หญิงเรียกว่า “ นางเอก ” **บุคลิกภาพและลักษณะนิสัย** คือ ลักษณะอันจำเพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งแสดงออก ทางท่าทาง ความรู้สึกนึกคิด ความเฉลียวฉลาด ตลอดจนกิจกรรมารยาท ลักษณะนิสัย และอุปนิสัย **สถานภาพ** หมายถึง ตำแหน่งหรือฐานะที่ได้จากการเป็นสมาชิกของสังคม ซึ่งสมาชิกในสังคมแต่ละคนอาจจะมีหลายสถานภาพหรือหลายตำแหน่งก็ได้ เช่น เป็นครู นักศึกษา แม่ ลูก ภรรยา ในเวลาเดียวกัน เป็นต้น และ **บทบาท** หมายถึง หน้าที่ของคนที่ได้มาจากสถานภาพ เช่น พ่อแม่มีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู

บุตร ครูมีหน้าที่ในการสั่งสอนให้ความรู้แก่นักเรียน ตำรวจมีหน้าที่ในการรักษากฎหมาย แพทย์มีหน้าที่ในการรักษา ผู้เจ็บป่วย เป็นต้น

บทนำ

วรรณกรรมเป็นงานเขียนที่แต่งขึ้นหรืองานศิลปะที่เกิดจากการคิดและจินตนาการแล้วแสดงออกด้วยการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารให้เข้าใจระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ วรรณกรรมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ชาติที่เจริญแล้วทุกชาติจะต้องมีวรรณกรรมเป็นของตัวเอง และวรรณกรรมจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับความเจริญทางด้านจิตใจของคนในชาตินั้น ๆ วรรณกรรมเป็นเครื่องชี้ว่า ชาติใดมีความเจริญทางวัฒนธรรมสูงแค่ไหนและยุคใดมีความเจริญสูงสุด ยุคใดมีความเสื่อมทรามลง เพราะฉะนั้นวรรณกรรมแต่ละชาติจึงเป็นเครื่องชี้วัดได้ว่า ยุคใดจิตใจของประชาชนในชาติ มีความเจริญหรือเสื่อมอย่างไร วรรณกรรมนั้นไม่ได้เป็นเพียงสื่ออย่างเดียว แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาของผู้เขียนและในภูมิปัญญานั้นก็คือความจริงใจที่ผู้เขียนสะท้อนถึงตัวเองและต่อผู้อ่าน(พิทยา ว่องกุล. ๒๕๔๐ : ๑) วรรณกรรมเป็นสิ่งผูกพันกับสังคม และเป็นสมบัติร่วมของทุกยุคทุกสมัยทุกถิ่น การศึกษาวรรณกรรมจึงต้องควบคู่กับสังคม ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของวรรณกรรม ผู้ประพันธ์ได้แสดงความคิด ปรัชญา ตลอดจนความจริงในสังคมด้วยความสนใจและความรับผิดชอบ วรรณกรรมจึงมีอิทธิพลต่อสังคม รวมทั้งพลังในสังคมมนุษย์ด้วย (เจตนา นาควัชระ. ๒๕๒๑ : ๑๓-๑๗) เพราะฉะนั้นวรรณกรรมจึงเป็นเครื่องมือสื่อสารความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดถ่ายทอดจินตนาการ และแสดงออกซึ่งศิลปะอันประณีตงดงาม การศึกษาหรืออ่านวรรณกรรมแต่ละเรื่องทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพสังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ของยุคสมัยที่ผู้ประพันธ์ได้สะท้อนผ่านมุมมองของคนออกมา รวมทั้งทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้คนที่มีต่อเหตุการณ์ในช่วงเวลานั้นด้วย ดังนั้นวรรณกรรมจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์แทบทุกด้านอาจกล่าวได้ว่า สังคมมนุษย์ที่เจริญมีอารยธรรมและเทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของวรรณกรรมทั้งสิ้น วรรณกรรมจึงมีบทบาทความสำคัญ และอิทธิพลไม่มากนักน้อย งานเขียนอีกรูปแบบหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม เช่นกันคือ นวนิยาย นวนิยายเป็นงานเขียนรูปแบบหนึ่งของวรรณกรรมที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการของผู้เขียนเป็นส่วนใหญ่จึงมีความน่าสนใจและมีคุณค่าในตัวของมันเอง นวนิยายสามารถบอกเรื่องราว และความนึกคิด ของคนในสมัยต่าง ๆ ได้ เช่นเดียวกับวรรณกรรม ยกตัวอย่างเช่น เรื่องสี่แผ่นดิน ของ มรว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ของไทยที่สะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทยในสมัยรัชกาลที่ ๕-รัชกาลที่ ๘ และเรื่องคู่กรรม เป็นนวนิยายรักประเภท โศกนาฏกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องราวของคนไทยในยุคสงครามโลกครั้งที่สอง เป็นต้น

สิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้นวนิยายมีความน่าสนใจก็คือ ตัวละครในเรื่อง ตัวละครเป็นบุคคลที่ผู้แต่งสร้างขึ้นมา โดยตั้งชื่อ กำหนดรูปร่าง เพศ นิสัย บุคลิกภาพ บทบาทและสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตัวละคร โดยจะบรรยายถึง รูปร่าง ลักษณะ ความรู้สึก พฤติกรรม ของตัวละครเพื่อให้ผู้อ่านรู้จักกับตัวละครหรืออาจใช้การสนทนากัน ระหว่างตัวละคร และให้ตัวละครอื่นพูดถึงเกี่ยวกับตัวละครนั้น เพื่อให้ผู้อ่านรู้จักกับตัวละครนั้นมากยิ่งขึ้น ตัวละครนั้นไม่ได้หมายถึงมนุษย์เท่านั้น หากแต่รวมถึงพวกพืช สัตว์ และสิ่งของด้วย ผู้ประพันธ์บางคนนิยม ใช้สัตว์ ต้นไม้ ดอกไม้ ภาชนะ ฯลฯ เป็นตัวละคร มีความคิดและการกระทำอย่างมนุษย์ ยกตัวอย่างเช่น เรื่องมอม ของมรว. กึกกฤษ์ ปราโมช ส่วนชื่อของตัวละครนั้นก็ก็เป็นสิ่งที่ช่วยในการสร้างความรู้สึกให้แก่ ผู้อ่าน เหตุการณ์ต่างๆ ในนวนิยายจะเกิดขึ้น ไม่ได้ถ้าไม่มีตัวละคร หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะไม่มี ความหมาย ถ้าไม่ได้มีผลกระทบต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งในละคร กล่าวได้ว่าถ้ามีนวนิยายเรื่องใดก็ต้องมี ตัวละคร มีตัวละครก็ต้องมีนวนิยาย ฉะนั้นตัวละครจะดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ ก็ต้องอาศัยการกระทำ เรื่องที่น่าสนใจและชวนให้น่าติดตาม ดังนั้นจึงทำให้นวนิยายกับตัวละครนั้นมีความสัมพันธ์กัน แน่นแฟ้นเป็นอย่างมาก นอกจากนวนิยายไทยที่มีความน่าสนใจแล้วนั้นนวนิยายของประเทศญี่ปุ่นก็มีความน่าสนใจไม่แพ้กัน โดยเฉพาะนวนิยายแนวฆาตกรรมสืบสวนสอบสวน ซึ่งในปัจจุบันนวนิยายแนวนี้ ได้รับความนิยมนิยมอย่างแพร่หลายในหมู่นักอ่านเป็นอย่างมากเนื่องจากอาจจะเป็นเพราะว่าเนื้อเรื่อง มักจะลึกลับซับซ้อนที่ต้องสืบสาวร่องรอยให้ได้ซึ่งตัวเองจะต้องคลี่คลายคดีจากร่องรอยที่มีอยู่และแกะรอย เพื่อที่จะแก้ปมคลายคดี เนื้อเรื่องตื่นเต้น และมีการหักมุมในตอนท้ายเรื่องเป็นจุดเด่นของนวนิยาย แนวสืบสวนสอบสวนและมักเป็นเรื่องเกี่ยวกับนักสอดแนม การล้วงความลับหรือการถูกตามล่า การล้างแค้น ยกตัวอย่างเช่น นวนิยายญี่ปุ่นเรื่อง ฆาตกรรมคืนฝนดาวตก ของ Keigo Higashino แปล เป็นภาษาไทยโดย อิศเรศ ทองปัสโลว์ เป็น นวนิยายที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในประเทศญี่ปุ่นด้วย เนื้อเรื่องที่ตื่นเต้น และหักมุมในตอนจบทำให้ น่าติดตามตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องนั้นจึงทำให้มีการดัดแปลงเป็น ละครโทรทัศน์และฉายทางช่อง TBS ของญี่ปุ่นในปี ๒๐๐๘ นวนิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการสืบหา ฆาตกรที่ฆาตกรรมพ่อแม่ของพี่น้องทั้ง ๓ คน ในคืนวันที่เด็กทั้ง ๓ คนแอบหนีออกจากบ้านเพื่อไปดูฝนดาว ตก ชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนจากหน้ามือกลายเป็นหลังมือ พวกเขาต้องออกจากบ้านที่เคยอยู่และไปเติบโต ในสถานที่เลี้ยงเด็กกำพร้าแต่ก็ยังมี ความมุ่งมั่นที่จะแก้แค้นให้กับพ่อแม่ของพวกเขาตลอดเวลา พี่น้องทั้ง ๓ คน แอบกลับมาพบปะกันโดยไม่ให้คนภายนอกรู้ว่าทั้ง ๓ คนเป็นพี่น้องกัน การแก้แค้นของเขาค่อยๆคลา ยปมไปที่ละนิดด้วยความสามารถของพวกเขาทั้ง ๓ คน แม้ว่าการดำเนินการสืบสวนครั้งนี้จะมีความรัก อบอุ่นอยู่ด้วยแต่เพื่อแก้แค้นให้พ่อแม่พวกเขาก็ยอมเสียดุลละความรักนั้น จากคำกล่าวที่ว่า “เลือดย่อมข้น กว่าน้ำ” จึงเป็นคำกล่าวที่เหมาะสมแก่ นวนิยายเรื่องนี้เนื้อเรื่องที่ดำเนินเรื่องไปอย่างสลับซับซ้อนแต่แฝงไป

ด้วยความรัก ความห่วงใย ความผูกพันกันอย่างลึกซึ้งซึ่งมั่นคงของพี่น้องทั้ง ๓ คน แต่กลับหักมุมในตอนจบนั้น ทำให้ผู้อ่านคาดการณ์ไม่ถึง ซึ่งเป็นจุดเด่นของนวนิยายเรื่องนี้ เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษานวนิยายเรื่องนี้จนจบ พบว่าเป็นนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนและการฆาตกรรมก็จริงแต่ โครงเรื่องและเนื้อหาไม่ได้มีความรุนแรงอย่างนวนิยายสืบสวนสอบสวนและฆาตกรรมเรื่องอื่นๆ ผู้วิจัยพบว่าในปัจจุบันมีผู้ศึกษาตัวละคร ในวรรณกรรมและนวนิยาย เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงยกตัวอย่างงานวิจัยที่วิเคราะห์เกี่ยวกับตัวละครเอก มาศึกษาจำนวน ๓ เรื่องดังต่อไปนี้

๑. อรรถภาค เล่าจินตนาศรี (๒๕๔๘) เขียนปริญญาณีพนธ์เรื่อง ตัวละครหญิงในนวนิยายของศรีบูรพา: ศึกษา สถานภาพ บทบาท และสำนักทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่สถานภาพและบทบาท ทั้งที่ สอดคล้องและไม่สอดคล้องกันของตัวละครหญิงในนวนิยายของศรีบูรพานั้นมีความสำคัญต่อ โครงเรื่อง และมีผลต่อชะตากรรมของตัวละครไม่มากนักน้อย สำนักทางสังคมของตัวละครหญิงเกิดจากประสบการณ์ตรง และผลกระทบจากเหตุการณ์ต่อตัวละครหญิง พัฒนบุคลิกภาพภายในของตัวละครหญิงเป็นผลมาจากการ ได้รับบทเรียนจากความผิดพลาดในชีวิต พัฒนาการด้านสถานภาพเป็นการเลื่อนสถานภาพสูงขึ้นด้วยการ เป็นภรรยาของชายที่มีฐานะและชนชั้นสูงกว่า และพัฒนาการด้านสำนักทางสังคมเป็นการพัฒนาจาก ส่วนตัวสู่ส่วนรวม และเป็นการพัฒนาจากสำนักส่วนบุคคลสู่การปฏิบัติ

๒. สุวรรณ นาควาด (๒๕๔๑) เขียนปริญญาณีพนธ์เรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของ ประภัสสร เสวิกุล ผลการศึกษาพบว่า ตัวละครจำแนกได้ ๒ ลักษณะ คือ ภาพลักษณ์ของผู้ชาย ในครอบครัว คือ ในฐานะของพ่อสามี ลูก และภาพลักษณ์ของผู้ชายที่ปรากฏในสังคม คือ ภาพลักษณ์ของการเป็นผู้นำซึ่ง มีทั้งภาพลักษณ์ที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ตัวละครเอกในเรื่องสะท้อนลักษณะ ของผู้ชายในสังคมที่เป็นจริง และสะท้อนภาพของผู้ชายในสังคมที่ผู้ประพันธ์ต้องการให้เป็นภาพสะท้อนดังกล่าวอาจนำไปเป็น คติข้อคิดเพื่อเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี

๓. สุรัตนา เทียงตรง (๒๕๔๗) เขียนปริญญาณีพนธ์เรื่อง การวิเคราะห์ตัวละครเอกในนวนิยายของหลวง วิจิตรวาทการ ผลการศึกษาพบว่า ภูมิหลังของตัวละครเอกฝ่ายชายมาจากชนชั้นสูง มีการศึกษาดีและมีการ ประกอบอาชีพหลากหลายซึ่งแตกต่างจากภูมิหลังของตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่มาจากทุกระดับ มีการศึกษาดี มีการประกอบอาชีพในขณะที่ยังเป็น โสดหรือเป็นหม้าย เมื่อสมรสแล้วเป็นแม่บ้านอย่างเดียว ด้าน บุคลิกภาพภายนอกนั้นเน้นให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงมีบุคลิกภาพภายนอกสวยงามแต่ตัวละครเอก ฝ่ายชาย ไม่เน้นลักษณะบุคลิกภาพภายนอก ด้านบุคลิกภาพภายใน ทั้งตัวละครเอกฝ่ายชายและหญิง มีบุคลิกภาพทั้ง ซ้ำซ้อนและไม่ซ้ำซ้อน

ผลการศึกษา

ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ สถานภาพของตัวละครเอก

ตัวละครเอก วรรณกรรมบางเรื่องอาจมีเฉพาะพระเอกหรือนางเอกอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เรื่องจะดำเนินตาม และมักจะมุ่งความสนใจไปที่ตัวละครเอก (หรือในบางครั้งจะเป็นกลุ่มของตัวละคร) บ่อยครั้งที่เรื่องจะถูกเล่าด้วยมุมมองของตัวละครเอก และถ้าในกรณีที่การเล่าเรื่องไม่ได้เป็นแบบการบรรยายแบบบุรุษที่หนึ่ง ความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของตัวละครเอกมักถูกแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมากกว่าตัวละครอื่น ๆ ตัวเอกมักเป็นตัวละครที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการ แม้ว่านวนิยายจะมีศูนย์กลางอยู่ที่เหตุการณ์หรือตัวละครอื่น ๆ ตัวละครเอกจะเป็นตัวละครที่มีพลวัต และมักจะทำให้นิยายคลี่คลายไป ในทิศทางที่นำไปสู่บทสรุปหลักของชิ้นงานนั้น และมักทำให้ผู้อ่านเกิดความชื่นชมหรือความสนใจได้ ตัวละครเอกนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นวีรบุรุษของเรื่อง นักประพันธ์หลายคนเลือกที่จะเล่าเรื่องจากมุมมองของตัวละครที่อาจจะไม่ใช่ศูนย์กลางของเรื่อง แต่อยู่ในตำแหน่งที่จะแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวนั้น อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งกว่าที่เรื่องจะเกี่ยวข้องกับตัวละครเอก แม้ว่าตัวละครเอกจะไม่ได้สร้างวีรกรรมอะไรในเรื่องนั้น แต่การกระทำของตัวละครเอกมักจะสำคัญต่อการดำเนินเรื่อง นอกจากนี้ตัวเอกกับผู้บรรยายไม่จำเป็นต้องเป็นตัวละครเดียวกัน ทั้งคู่อาจเป็นตัวละครเดียวกันได้ แต่แม้กระทั่งผู้บรรยายบุรุษที่หนึ่งก็ไม่จำเป็นต้องเป็นตัวละครเอก เนื่องจากผู้บรรยายนั้นอาจทำแค่รำลึกเรื่องราว โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในเหตุการณ์จริงเช่นเดียวกับผู้ฟัง บุคลิกภาพและลักษณะนิสัย บุคลิกภาพของแต่ละคนจะเป็นสิ่งประจำตัวของคนคนนั้นที่ทำให้แตกต่างจากคนอื่นและมีหลายสิ่งหลายอย่างที่จะประกอบกันทำให้คนแต่ละคนมีบุคลิกภาพเป็นของตัวเองซึ่งเป็นผลมาจากการทำงานประสานกันของสมองที่ขึ้นอยู่กับพันธุกรรมและประสบการณ์ที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม บุคลิกภาพนั้นมีความสำคัญต่อชีวิตเราเป็นอย่างมาก ทำให้เรารู้สึกถึงความสำคัญของตัวเอง เราจะไม่มีความรู้ได้เลยว่าชีวิตของเราจะเป็นอย่างไร ถ้าเราไม่รู้ว่าขณะนี้ตัวเราเป็นคนอย่างไรและเราจะไม่มีความเข้าใจว่าขณะนี้เราเป็นคนอย่างไรถ้าไม่รู้ว่าเราควรจะเป็นอย่างไรเพราะฉะนั้นสิ่งสำคัญที่สุดเราจะต้องค้นพบตัวเอง และเป็นตัวของตัวเอง บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยนั้น เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลที่บ่งบอกความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้มีผู้ให้ความหมายที่ต่างกันดังต่อไปนี้ เออร์เนส อาร์.ฮิลการ์ด (๑๙๖๒ : ๔๔๗) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพ เป็นลักษณะส่วนรวมของบุคคล และการแสดงออกของพฤติกรรม ซึ่งชี้ให้เห็นความเป็นปัจเจกบุคคลในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงลักษณะที่ส่งผลต่อการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่ ความรู้สึกนับถือตนเอง ความสามารถ แรงจูงใจ ปฏิกริยาในการเกิดอารมณ์ และลักษณะนิสัยที่สะสมจากประสบการณ์ชีวิต ฟิลลิป จี.จิมบาร์โด และฟลอยด์ แอล.รูซ (๑๙๘๐ : ๒๕๒) อธิบายว่า บุคลิกภาพ

เป็นผลรวมของลักษณะเชิงจิตวิทยาของบุคคลแต่ละคนมีผลต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมหลากหลายของบุคคลนั้นทั้งส่วนที่เป็นลักษณะภายนอกที่สังเกตเห็นได้ง่ายและพฤติกรรมภายในที่สังเกตเห็นได้ยาก ลักษณะที่หลากหลายดังกล่าวส่งผลให้บุคคลแสดงออกต่างกันในแต่ละสถานการณ์และช่วงเวลา

อัลลิส แจ่มเจริญ (๒๕๓๐:๑๖๓) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะส่วนรวมของบุคคลทั้งหมดที่แสดงออกมาปรากฏ ให้คนอื่นได้รู้ได้เห็น ซึ่งแตกต่างกันเพราะภาวะสิ่งแวดล้อมที่สร้างตัวบุคคลนั้นแตกต่างกันประการหนึ่งและพันธุกรรมที่แต่ละบุคคลได้มาก็แตกต่างกัน ไปอีกประการหนึ่ง จากคำจำกัดความและความหมายของ “ บุคลิกภาพ ” ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ตัวบุคคลโดยส่วนรวมทั้งลักษณะทางกายซึ่งสังเกตเห็นได้ง่ายอันได้แก่ รูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทาง น้ำเสียง คำพูด ความสามารถทางสมอง ทักษะการทำกิจกรรมต่างๆ และลักษณะทางจิต ซึ่งสังเกตเห็นได้ค่อนข้างยาก ได้แก่ ความรู้สึกนึกคิด เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ ความมุ่งหวัง อุดมคติ เป้าหมาย และความสามารถในการปรับตัว ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ลักษณะดังกล่าวมีที่มาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมของแต่ละคน ส่งผลต่อความสามารถในการปรับตัว ต่อสิ่งแวดล้อม และความแตกต่างระหว่างบุคคล กระทำของเรา สถานะภาพ นักสังคมวิทยาได้อธิบายความหมายของคำว่า “ สถานะภาพ ” ดังต่อไปนี้ Young and Mack อธิบายว่า สถานภาพ คือ ตำแหน่ง (Position) ในโครงสร้างทางสังคม Ogburn and Nimkoff อธิบายว่า สถานภาพ คือ ตำแหน่งของบุคคลที่ กลุ่มสังคมวางไว้ในความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม ประสาท หลักศิลา อธิบายว่า คือ ตำแหน่งหรือหน้าที่การงานซึ่งกำหนดขึ้นในโครงสร้างหรือระบบของสังคม ในแต่ละระบบของสังคมย่อมมีตำแหน่งหรือสถานภาพต่าง ๆ และมีระเบียบหรือบรรทัดฐานสำหรับแนวทางปฏิบัติของตำแหน่งหรือสถานภาพนั้น ๆ คู่กันไปด้วยเสมอสถานภาพทางสังคมวิทยาได้แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้ สถานภาพโดยกำเนิด เป็นเรื่องของการที่บุคคลนั้นได้รับสถานภาพมาโดยเงื่อนไขทางชีวภาพ คือ พอเกิดขึ้นมาในโลกก็ได้รับเลยซึ่งอธิบายได้ดังต่อไปนี้

๑. สถานภาพทางวงศ์ญาติ (Kinship status) คือ บุคคลย่อมมีความผูกพันกับครอบครัว เช่น เป็นลูกของพ่อแม่ เป็นพี่ของน้อง เป็นต้น

๒. สถานภาพทางเพศ (Sex status) คือ บุคคลเกิดมาเป็นเพศใด เป็นชายหรือหญิง บุคคลนั้นก็ย่อมได้รับสถานภาพทางเพศ ซึ่งย่อมมีบทบาท สิทธิหน้าที่ที่ต่างกัน

๓.สถานภาพทางอายุ (Age status) คือ บุคคลได้รับสถานภาพตามเกณฑ์อายุของตน เช่น กฎหมายไทยบัญญัติไว้ว่า ชายและหญิงจะบรรลุนิติภาวะเมื่ออายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เพราะฉะนั้นสิทธิและหน้าที่ของบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว กับบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะย่อมแตกต่างกัน

๔.สถานภาพทางเชื้อชาติ (Race status) คือ บุคคลที่เกิดมาจากชาติใดก็มีสถานภาพตามบรรทัดฐานของเชื้อชาตินั้น ๆ เช่น เชื้อชาติไทยและเชื้อชาติจีน เป็นต้น

๕.สถานภาพทางท้องถิ่น (Regional status) คือ บุคคลที่เกิดมาใน ถิ่นฐานใด เช่น คนที่เกิดทางภาคเหนือของไทยก็ได้รับสถานภาพเป็นคนเหนือ เกิดที่ภาคใต้ก็ ได้รับสถานภาพเป็นคนใต้ เป็นต้น

๖.สถานภาพทางชนชั้น (Class status) บุคคลที่เกิดมาจากครอบครัวของชนชั้นสูง คือ มีฐานะดีย่อมได้รับการศึกษาสูงอีกด้วย และได้รับสถานภาพเป็นชนชั้นสูง

สถานภาพโดยการกระทำ สถานภาพประเภทนี้เป็นสถานภาพที่ได้มาภายหลังอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสำเร็จของการกระทำของตนอธิบายได้ดังต่อไปนี้

๑.สถานภาพทางสมรส (Marital status) คือ บุคคลจะได้รับสถานภาพของความเป็นสามีภรรยาภายหลังที่ได้ทำการสมรสแล้ว

๒.สถานภาพทางบิดามารดา (Parental status) บุคคลจะได้รับสถานภาพของความเป็นบิดา มารดา ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีบุตร

๓.สถานภาพทางการศึกษา (Educational status) บุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงๆเช่น ในชั้นอุดมศึกษาย่อมได้รับสถานภาพทางการศึกษาตามวุฒิที่ตนได้มา เช่น เป็นบัณฑิต เป็นมหาบัณฑิต หรือ ดุษฎีบัณฑิต

๔.สถานภาพทางอาชีพ (Occupational status) สังคมประชาธิปไตยเปิดโอกาสให้บุคคลได้มีโอกาสแข่งขันกันในด้านความสามารถเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ บุคคลย่อมได้รับสถานภาพตามประเภทอาชีพ เช่น ช่างฝีมือ ความเป็นหมอ

๕.สถานภาพทางการเมือง (Political status) บุคคลที่สนใจและอยู่ในวงการเมืองย่อมได้รับสถานภาพทางการเมือง เช่น เป็นสมาชิกของพรรค

สายทิพย์ นุกุลกิจ (๒๕๔๓ : ๑๐๔-๑๐๖) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของตัวละคร ด้านประเภทของตัวละครแบ่งออกเป็น ตัวละครเอก คือ ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่องหรือตัวละคร

ที่เป็นศูนย์กลางของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นตัวละครที่มีข้อขัดแย้งต่างๆ และ ตัวละครประกอบ คือ ตัวละครที่มีบทบาทรองลงไปจากตัวละครเอก เป็นตัวละครที่ทำให้เรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเอกเคลื่อนไหวไปสู่จุดหมายปลายทาง ตัวละครประกอบบางตัวอาจมีบทบาทเด่นพอกๆ กับตัวละครเอกก็ได้ ด้านลักษณะนิสัยของตัวละคร การกำหนดลักษณะนิสัยของตัวละครนิยมทำกันอยู่ ๒ วิธี คือตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน คือตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้เป็นตัวแทนความคิดหรือมีคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว และตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน คือ ตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีนิสัยคล้ายกับปुरुชนทั่วไป ตัวละครแบบนี้ ผู้แต่งมักจะไม่นำเสนอโดยตรงว่ามีลักษณะนิสัยใจคออย่างไร ผู้อ่านจะต้องศึกษาจากส่วนประกอบอื่น ๆ เาเอง เช่น ศึกษาจากคำพูด การกระทำ การปฏิบัติตัวต่อตัวละครอื่นแล้วนำมาตัดสินว่า ตัวละครนั้นเป็นคนเช่นไร มีนิสัยเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และเพราะเหตุใด เป็นต้น ตัวละครแบบนี้จึงมีลักษณะคล้ายบุคคลในชีวิตจริง และมีส่วนช่วยทำให้เรื่องบันเทิงคดีมีลักษณะสมจริงยิ่งขึ้นด้วย ด้านบทบาทหรือบุคลิกภาพของตัวละคร การกำหนดบทบาทของตัวละครมีอยู่ ๒ วิธี คือ ตัวละครที่มีบทบาทคงที่ คือ ตัวละครที่มีบุคลิกคงที่ตลอดเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ตอนเปิดเรื่องมีลักษณะนิสัยอย่างไร ตอนจบเรื่องก็ยังคงมีลักษณะนิสัยอย่างนั้น เช่น แม่ช้อยในเรื่องสี่แผ่นดิน จะมีลักษณะเป็นตัวละครที่สร้างอารมณ์ขันให้แก่ผู้อ่านตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง เป็นต้น ตัวละครที่มีบทบาทไม่คงที่ คือตัวละครที่ปรับเปลี่ยนนิสัย บุคลิกลักษณะ และทัศนคติไปตามประสบการณ์หรือสภาพจิตใจได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร หรืออาจกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า สิ่งแวดล้อมเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้บุคลิกภาพของตัวละครเปลี่ยนแปลงไป ตัวละครประเภทนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญของเรื่องสั้นประเภทเน้นตัวละคร เพราะนิสัยใจคอของตัวละครที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นจะช่วยสร้างโครงเรื่องไปด้วยในตัว ในนวนิยายแปลญี่ปุ่นเรื่อง ฆาตกรรมคืนฝนดาวตก มีตัวละครเอกที่สำคัญทั้งหมด ๔ ตัว โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์รายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. โคอิจิ

๑.๑ ด้านลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ

๑.๑.๑ ลักษณะนิสัยความเป็นผู้นำของครอบครัวอิชิบายได้จากเหตุการณ์ดังต่อไปนี้ หลังจากที่พ่อแม่ตายเขาต้องทำหน้าที่เป็นเสาหลักของครอบครัวต้องดูแลและช่วยเหลือน้องๆ ในทุกๆ เรื่อง โคอิจิและน้องๆ ต้องอพยพออกจากบ้านที่พวกเขาเคยอยู่ไปอยู่ที่สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า โคอิจิทำหน้าที่ดูแลน้องๆ ทุกอย่างไม่ว่าน้องจะมีปัญหาอะไรก็สามารถมาปรึกษาโคอิจิและ โคอิจิก็หาทางแก้ไขให้น้องๆ ได้ตลอด และมีความรักและเป็นห่วงน้องเป็นอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่นบทสนทนาดังต่อไปนี้

“จี...น้องสาวผมนะสะ น่าจะยังหลับอยู่ ชัยนั่นจีเขาด้วย”

“สงสารน้องไม่อยากจะปลุกเธอ”

“ถ้าเป็นเวลาปกติก็คงจะไม่เป็นไรหรอกสะแต่ตอนนี้อยากจะปล่อยให้เค้าหลับไป เจ้าตัวเองยังไม่รู้เรื่องอะไรเลย อยากจะปล่อยให้เค้าหลับสบายๆ ไม่ต้องรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น อย่างน้อยก็แค่นั้นก็ยังคงดี”

(โคอิจิ ๒๕๕๔ : ๓๔)

จากบทสนทนาข้างต้นเป็นตอนที่หลังจากพ่อแม่ของพี่น้องทั้ง ๓ คนเสียชีวิตแล้วนั้น ตำรวจพา โคอิจิและน้องๆออกจากบ้านไปที่สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า โคอิจิเห็นว่าน้องสาวกำลังนอนหลับอยู่เลยขอร้องตำรวจว่าอยากให้น้องนอนต่อไปยัง ไม่อยากให้ตื่นมารับรู้เรื่องราวต่างๆ

๑.๑.๒ ลักษณะนิสัยรอบคอบ เป็นนักวางแผน โคอิจิจะเป็นคนวางแผนการทั้งหมดและน้องๆเป็นคนลงมือปฏิบัติตามที่โคอิจิได้วางแผนไว้ ที่โคอิจิและน้องๆต้องหลอกคนอื่นเพราะน้องสาวของเขาเคยโดนหลอกและต้องการเอาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัว เช่น ในตอนที่โคอิจิกับน้องๆหลอกขายตัวฝากเงินหน่วยดอลลาร์อเมริกัน การหลอกขายเพชรปลอม เป็นต้น โคอิจิก็คงเป็นตัวละครที่มีความละเอียดรอบคอบมาก จะเห็นได้จากในตอนที่โคอิจิดูติดต่อกับตำรวจที่เป็นคนทำคดีเรื่องการฆาตกรรมของพ่อแม่ของเขา โคอิจิจะติดต่อกับตำรวจคนนี้อยู่เป็นระยะๆแต่ไม่เคยที่จะนัดเจอกับตำรวจคนนีที่บ้านของคนเลย และเมื่อตำรวจคนนี้นำถึงน้องชายและน้องสาวของเขา โคอิจิก็คงโกหกว่าไม่ได้ติดต่อกับน้องชายและน้องสาวเลยเพราะเมื่อเกิดเรื่องอะไรขึ้นมานั้นจะได้สืบสาวไปไม่ถึงตัวน้องๆ และทุกครั้งที่ทำการหลอกเป้าหมายแต่ละรายนั้นเขาจะตั้งชื่อปลอมและหลักฐานปลอมขึ้นมา ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างบทสนทนาและเหตุการณ์ในเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความรอบคอบและเป็นนักวางแผนของตัวละครตัวนี้มาอธิบายดังต่อไปนี้

“หมายความว่าจะยึดเหย็ดขายแหวนนี้ให้โทงามิ่งนี่สิ” โทสิเกะถาม

“กึ่งนั้นสิ วงใหญ่ที่ให้คุณเมื่อกี้นะขายหกล้านห้าแสนเยน ส่วนดีไซน์นี้สามล้านห้า รวมกันก็ราวๆ สิบล้านเยนมั้ง หรือนายจะใส่ตัวเลขให้มันละเอียดสมจริงขึ้นอีกก็แล้วแต่”

“จะความแตกหรือเปล่าว่าของปลอมนะ”

นั่นก็ขึ้นอยู่กับฝีมือของนาย พอขายแหวนให้บูบ ก็ให้ขึ้นเป็นของขวัญให้ริซึนะเลย โทงามิ่งก็จะไม่มีได้ดูแหวนให้ละเอียดตลอดกาลเลย

โทงามิกงจะ...ไม่เชื่อเรื่องเพชรไข่มุก? จีชีนะสิหนังกังวล

โคอิจิหิขิบเอกสารแผ่นหนึ่งขึ้นจากโต๊ะ

“โทงามิ ยูคินาริ อายุ ๒๘ ปี จบการคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเคย์เมย์ หลังจากเรียนจบก็ช่วย พ่อบริหารงานกัฏดาการ เป็นผู้จัดการร้าน สาขาจิโยชิ งานอดิเรกฟังดนตรี เทร็กกิ้ง ตกปลา สมัยเรียนมหาวิทยาลัย เคยสังกัดชมรมจักรยาน ไม่เคยแยกบ้านอยู่คนเดียว รถที่ชอบใช้คือ รถเลกาซี่ ทั่วริงก์วากอน ไม่มีดาราที่ชอบ ถ้าพูดให้ถูกก็คือไม่สนใจวงการดารา ไม่มีห้อยสินค้าที่ชอบ ตัดผมที่ร้านข้างบ้าน ไม่เคย ย้อมผม พ่อชื่อ โทงามิ มาซา ยูคิ เป็นประธานบริหารของกัฏดาการอาหารตะวันตก ‘กัฏดาการโทงามิ’ ปัจจุบัน มีร้านสาขาในโตเกียว ๔ ร้าน ที่โยโกฮาม่า” กับ โอซาก้า ที่ละ ๑ ร้าน ดูเหมือนจู่ๆ จะเพิ่งก้าวหน้าใหญ่โตในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมาเอง อีกไม่นานจะมีแผนเปิดอีกร้าน ลือกันว่าร้านใหม่จะให้ยูคินาริเป็นผู้ดูแล บ้านโทงามิอยู่ที่ เมงุโระ ดูเหมือนก่อนหน้านี้จะอยู่โยโกฮาม่า โคอิจิอ่านรวดเดียวแล้วเงยขึ้นมองหน้าโทสึเกะและจีชีนะ “เป็นไง? เท่าที่ดูไปรฟอล์ก็ไม่มีข้อมูลว่าชำนาญเรื่องเพชรพลอยหรือกะนะ มีอีกข้อมูลที่ยังไม่ยืนยัน สมัยเรียน เคยคบผู้หญิงคนหนึ่งแต่เลิกกัน ตอนเรียนมหาวิทยาลัยแทบไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงเลย ถ้าจะพูดให้ดีก็เป็น พวกใสซื่อ แต่ถ้าพูดให้แย่ๆ ก็คือเป็นพวกผู้ชายดิบๆ คงไม่ได้คิดแม้แต่ชนิดเดียวหรือว่าแหวนวงนี้เป็นของปลอม แต่ก็อย่างที่บอกนะแหละ มันขึ้นอยู่กับฝีมือการแสดงของนาย”

(โคอิจิ ๒๕๕๔ : ๑๒๖-๑๒๗)

จากบทสนทนาข้างต้นได้แสดงให้เห็นว่าก่อนที่โคอิจิจะวางแผนไปหลอกขายเพชรปลอมให้แก่เป้าหมายนั้นเค้าได้มีการสืบข้อมูลของเป้าหมายมาอย่างเรียบร้อยแล้วว่าเป็นคนอย่างไรก่อนที่จะลงมือปฏิบัติการ

๑.๑.๓ ลักษณะนิสัยช่วงสังเกต เช่นในตอนนั้นที่โคอิจิสงสัยว่าคาชิวาบาระเป็นคนฆ่าพ่อแม่ของเขา จะเห็นได้จากบทสนทนาดังต่อไปนี้

“ผมลองคิดๆดู ถ้าที่คุณ โทงามิบอกเป็นเรื่องจริง ก็กลายเป็นว่าลายนิ้วมือที่ติดอยู่ที่ร่มก็จะถูกลบโดยคนที่มาที่หลังคุณโทงามิแต่ตอนที่คุณโทงามิออกมา พวกเราก็กลับบ้านมาพอดีไม่น่าจะมีใครเข้าไปใกล้ร่มได้ ยกเว้นคนประเภทเดียว”

“คนร้ายคนนั้นทำพลาดอย่างจังตรงที่ลืมร่มไว้ในที่เกิดเหตุ จริงๆแล้วเป็นแค่การพลาดกันง่ายๆ แต่ที่ร่มดันมีลายนิ้วมือติดอยู่ คนร้ายก็เลยวางแผน ทันทิที่ได้รับแจ้งความก็รีบไปถึงที่เกิดเหตุก่อนใครๆ แล้วรีบลบลายนิ้วมือทิ้ง แต่ข้างนอกฝนยังคงตกอยู่ คนร้ายก็เลยพกร่มสีดำไปที่เกิดเหตุ แล้วก็ฉวยโอกาสตอนที่ลูกๆ ของผู้เคราะห์ร้ายผล่อ แอบเซ็ดลายนิ้วมือออกจากด้ามร่มพลายสติลชีขาว จากนั้นก็ออกไปจากบ้านรพณ์กงานสืบสวนคนอื่นๆ แต่ตอนนั้น คนร้ายก็ทำพลาดอีกอย่างโดยการเอาร่มสีดำมาตีเล่นแทนไม้กอล์ฟให้ลูกของ

ผู้เคราะห์ร้ายเห็น โดยที่ไม่รู้ว่ามันจะเป็นหลักฐานยืนยันอาชญากรรมตัวเองในอีกสิบสี่ปีให้หลัง บางทีอาจกลายเป็นนิสัไปแล้วมั้ง”

(โคอิจิ ๒๕๕๔ : ๔๖๒)

จากบทสนทนาข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นว่าตำรวจที่ชื่อคาซิวาระนั้นเป็นฆาตกรที่มาพ่อแม่มอง พี่น้องตระกูลอาริอาเกะ

๑.๑.๔ ไม่ยอมมเสียเปรียบให้ใคร ถ้ามีใครมาทำให้เขาและน้องๆเสียใจเขาจะต้องเอาคืน จะเห็นได้จากบทสนทนาต่อไปนี้

“พวกนายเคยได้ยินคำพูดว่าโลกนี้หมุนไปด้วยเงินหรือเปล่า เงินนะไม่ได้หยุดอยู่ที่ใดที่หนึ่งทีเดียว แต่เปลี่ยนมือไปเรื่อยๆจากคนโน้นไปคนนี่เพราะฉะนั้นถ้าเงินของชิซึนะหมุนไปเข้าเงินย่นักต้มหมูนั่นเราก็ไปเอาเงินคืนจากที่อื่นเสียก็สิ้นเรื่อง”

(โคอิจิ ๒๕๕๔:๕๓)

“โลกนี้มีแต่คำว่าหลอกเขาหรือโดนเขาหลอก ลองดูพวกนักการเมืองหรือข้าราชการสิ ต่างก็หลอกหลวงประชาชน กอบโกยเข้ากระเพาะตัวเองถึงจะรู้ก็เถอะ ประชาชนจะไปประท้วงอะไรได้? มีแต่ต้องทำเฉย ใครหลอกเก่งกว่าคนนั้นก็ชนะ ถ้าโดนเล่นงาน ก็ต้องเล่นงานคืน คนที่โดนพวกเราหลอก ถ้าไม่ยอมเป็นฝ่ายเสียเปรียบก็ต้องไปหลอกต้มคนอื่นต่อ”

(โคอิจิ ๒๕๕๔:๕๓)

จากบทสนทนาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าพี่น้องสาวของโคอิจิโดนนักต้มตุ๋นหลอกเอาเงินไปโคอิจิก็บอกพวกน้องๆว่าถ้าเราไม่ยอมเสียเปรียบเป็นฝ่ายโดนหลอกอยู่ฝ่ายเดียวก็ให้ไปเอาเงินจากคนอื่นกลับมาแทนแล้วคนที่เป็นฝ่ายโดนพวกเราหลอกถ้าพวกเขาไม่ยอมเสียเปรียบเดี๋ยวก้ก็ไปหลอกคนอื่นเพื่อที่จะเอาเงินกลับมาเอง

๑.๒ ด้านสถานภาพ

๑.๒.๑ สถานภาพโดยกำเนิด เป็นพี่ชายคนโตมีน้องชาย ๑ คน และน้องสาว ๑ คน

๑.๒.๒ สถานภาพโดยการกระทำ เป็นพนักงานเสิร์ฟร้านอาหาร

๒. ไทสุเกะ

๒.๑ ด้านลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ

๒.๑.๑ ลักษณะนิสัย โฝงผาง ทำอะไรไม่ค่อยคิดให้คิดก่อน จะเห็นได้จากตอนที่โคอิจิเริ่มรู้ว่าใครเป็นคนที่ฆ่าพ่อและแม่ของพวกเขา ไทสุเกะก็บอกกว่าให้ไปบอกตำรวจเลยแต่โคอิจิบอกกว่า “ให้ใจเย็นๆก่อนเราไม่มีหลักฐาน” แล้วไทสุเกะก็ตอบกลับมาว่า “แล้วจะทำยังไงล่ะพี่ ถ้าไม่มีหลักฐานก็จับตัวคนที่ฆ่าพ่อแม่ของเราไม่ได้นั่นสิ” และในตอนนั้นไทสุเกะมั่นใจว่ามาซาฮิโกะเป็นคนที่ฆ่าพ่อแม่ของเขาจากบทสนทนาดังต่อไปนี้

“เรื่องนั้นช่างมันเถอะ ไปเรื่องแอบขโมยสูตรน้ชางห้วมัน ที่สำคัญเรื่องฆ่าคนนะว่าไง จะสารภาพออกมาได้หรือยัง”

“คำพูดของคนพรรค์นี้จะเชื่อได้ยังไง ไงๆ มันก็ต้องปั้นน้ำเป็นตัวอยู่แล้ว”

(ไทสุเกะ ๒๕๕๔ : ๔๕๒)

๒.๒ ด้านสถานภาพ

๒.๒.๑ สถานภาพโดยกำเนิด เป็นเด็กผู้ชายที่เป็นพี่ชายคนรองและมีน้องสาว ๑ คน

๒.๒.๒ สถานภาพโดยการกระทำ เป็นพนักงานขายที่ร้านคิวิดี

๓. ชิซึนะ

๓.๑ ด้านลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ

๓.๑.๑. มีไหวพริบฉลาด แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดีตัวอย่างเช่น ในตอนที่ชิซึนะหลอกยูคินาริ นั้นเธอก็ทำได้อย่างแนบเนียนเป็นอย่างมาก โดยการศึกษาประวัติของยูคินาริก่อนว่าที่บ้านทำธุรกิจเปิดร้านอาหารตะวันตก ชื่อร้าน ภัตตาคาร โทงามิ และที่งานเปิดตัวไวท์ตัวใหม่นั้นเธอก็เข้าไปทำความรู้จักกับยูคินาริและทำให้ยูคินาริสนิทใจกับเธอได้และจนวันหนึ่งยูคินาริก็ตกหลุมรักชิซึนะ

๒. ด้านสถานภาพ

๒.๑ สถานะภาพโดยกำเนิด เป็นน้องสาวคนเล็กมีพี่ชาย ๒ คน

๒.๒ สถานะภาพโดยการกระทำ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย

๔. คาชีวาบาระ

๔.๑ ด้านลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ

๔.๑.๑ ฉลาดและรอบคอบเป็นอย่างมาก อธิบายได้จากสถานการณ์ดังต่อไปนี้ ก่อนที่คาชีวาบาระจะฆ่าตัวตายนั้นเขาได้โทรไปที่สถานีให้หียบซองที่อยู่ในลิ้นชักไปให้สารวัต จดหมายในซองนั้นเป็นการสารภาพความผิดที่คาชีวาบาระได้ทำลงไป และเขียนปิดท้ายจดหมายว่า ถ้าจดหมายฉบับนี้ได้เปิดอ่าน ตัวเองก็คงจะไม่ได้อยู่บนโลกใบนี้แล้ว และจดหมายฉบับนี้ก็เป็นที่บอกได้ว่าโคอิจิไม่ได้เป็นคนฆ่าคาชีวาบาระเพราะก่อนที่คาชีวาบาระจะตายนั้น โคอิจิเป็นคนสุดท้ายที่อยู่กับเขา และจากบทสนทนาดังต่อไปนี้

“ถ้าฉันเป็นคนร้าย คงไม่จอดในลานจอดรถใกล้ๆหรอก แต่ถ้าจอดที่ถนนก็เสี่ยงเพื่อนบ้านใกล้ๆ อาจจะแจ้งความได้ สู้หาที่จอดที่ปลอดภัยดีกว่า ถึงจะเดินไกลหน่อยก็เถอะ เอาที่จอดรถที่แต่ละวันมีรถเข้า จอดเป็นพันๆ คัน ถึงจะเข้าจอดกลางคืนแต่ก็ไม่มีพิรุชคงดีกว่า”

(คาชีวาบาระ ๒๕๕๔ : ๖๑)

จากบทสนทนาแสดงให้เห็นถึงความรอบคอบของคาชีวาบาระ ว่าถ้าตนเป็นคนร้ายในวันที่เกิดเหตุฆาตกรรมนั้นตนจะไม่จอดรถใกล้ๆบ้านที่เกิดเหตุเพราะจะถูกจับได้ง่ายแต่จะไปจอดรถในที่ที่ปลอดภัย ด้านสถานะภาพ แบ่งออกเป็น สถานะภาพโดยกำเนิด เป็นบิดามีลูก ๑ คน และสถานะภาพโดยการกระทำ เป็นตำรวจ

เห็นได้ว่าตัวละครเอกในนวนิยายแปลญี่ปุ่นเรื่อง ฆาตกรรมคืนฝนดาวตก นั้นมีลักษณะนิสัยที่โดดเด่นชวนให้น่าติดตาม ถึงแม้ว่าจะมีตัวละครเอกอยู่ไม่กี่ตัวก็ตาม พอได้ศึกษาแล้วเข้าใจถึงความรู้ลึกของตัวละครได้ง่ายเนื่องจากผู้แต่งใช้บทสนทนาต่างๆของตัวละครมาอธิบายให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ และสถานะภาพของตัวละครตัวนั้นๆมากขึ้น

ภาพสะท้อนชีวิตมนุษย์ผ่านพฤติกรรมของตัวละครเอก

งานศิลปะเป็นเรื่องที่เกิดจากอารมณ์ความรู้สึกของผู้แต่ง แต่ความรู้สึกนั้นมันอยู่ภายในใจถ้าไม่แสดงให้ปรากฏออกมาก็ไม่มีใครรู้ วิธีที่จะแสดงออกมานั้นมีหลายทาง แต่งหนังสือให้อ่านก็ได้ วาดเป็นรูปภาพหรือปั้นให้ดูก็ได้ บรรเลงเป็นทำนองดนตรีให้ฟังก็ได้ หรือจะแสดงเป็นละครให้ดูท่าทางที่เคลื่อนไหวและฟังเสียงที่จะขับร้องก็ได้ ทั้งนี้ก็แล้วแต่ลักษณะของสิ่งที่จะแสดงออกมาและผู้แสดงมีความรู้ความสามารถทางไหน แสดงออกมางดงามเพียงไร กล่าวอีกอย่างหนึ่ง ศิลปะคืออารมณ์สะท้อนใจที่แสดงออกมาเป็นหนังสือเสียงหรือท่าทางเคลื่อนไหวที่งดงาม ทำให้ผู้ดูหรือผู้อ่านบังเกิดใจ นวนิยายนั้นก็เป็งานศิลปะชนิดหนึ่งที่เมื่อผู้อ่านได้อ่านแล้วก็จะรับรู้และเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้แต่งได้ นวนิยายบางเรื่องผู้แต่งก็ใช้ตัวละครสมจริงโดยสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตของผู้คนในสังคมจริงอย่างเช่น นวนิยายเรื่อง ฆาตกรรมคินฝนดาวตก จากที่ผู้ศึกษาได้ศึกษานวนิยายแปลญี่ปุ่นเรื่อง ฆาตกรรมคินฝนดาวตก ทำให้ได้เข้าใจและเห็นถึงชีวิตของมนุษย์ดังต่อไปนี้

๑. มนุษย์มีความรักและความผูกพันให้แก่พี่น้องในครอบครัวเสมอ ครอบครัวเป็นสถาบันหลักเป็นแกนกลางของสังคมที่เป็นรากฐานสำคัญอย่างมากต่อการดำรงชีวิตการที่มนุษย์จะมีนิสัยใจคออย่างไร ส่วนหนึ่งก็มาจากการเลี้ยงดูของคนในครอบครัว ครอบครัวนั้นมีหลากหลายรูปแบบหลากหลายลักษณะทั้งครอบครัวที่สมบูรณ์แบบทั้งพ่อแม่และลูก และครอบครัวที่มีแค่พ่อและแม่คนใดคนหนึ่งเป็นเสาหลักให้ลูกๆ แต่บางครอบครัวนั้นก็ยังมีแค่พี่น้องใช้ชีวิตอยู่กันเอง สำหรับความรักและความผูกพันระหว่างพี่น้องนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก ถ้าพี่น้องมีความรักและความผูกพันให้แก่กันแล้วนั้น ก็ไม่มีปัญหาอะไรที่พวกเขาจะผ่านมันไปไม่ได้ ยกตัวอย่างเช่น ในนวนิยายเรื่องนี้ ผู้แต่งได้สร้างให้ตัวละครที่เป็นพี่น้องกันนั้น แสดงให้ผู้อ่านเห็นว่าตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่องไม่ว่าพวกเขาจะเจอปัญหาอะไรและร้ายแรงแค่ไหน พวกเขาก็ไม่เคยที่จะทอดทิ้งกันและพอพวกเขาผ่านพ้นปัญหาต่างๆไปได้พวกเขาก็กลับรักและผูกพันกันมากขึ้นอีกด้วย จะเห็นได้จากบทสนทนาต่อไปนี้

“นี่” โคอิจิเอ๋อขึ้น

“พวกเราเหมือนดาวตกละนะ พุ่งไปโดยไร้จุดหมาย จะมอดไหม้หมดที่ไหนก็ไม่รู้ แต่ว่าพวกเราต่างก็ผูกพันเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็เมื่อไรสายสัมพันธ์นี้ก็ผูกมัดเราไว้ด้วยกัน”

“เพราะฉะนั้น ไม่ต้องกลัวอะไรหรอกนะ”

จากบทสนทนาข้างต้น เป็นตอนที่โคอิจิและน้องๆไปดูดาวตกพร้อมกัน ในตอนนั้นพ่อและแม่ของพวกเขาได้จากไปแล้ว โคอิจิในฐานะที่เป็นพี่ชายคนโตของครอบครัวได้พูดปลอบใจให้น้องๆเข้มแข็งและไม่ต้องกลัวอะไรเพราะไม่ว่าจะเกิดปัญหาอะไรขึ้นพวกเราก็จะอยู่เคียงข้างกันและไม่มีวันที่จะทิ้งกัน

๒. ความโกรธนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดีและเลวร้ายมากแต่มนุษย์ทุกคนเมื่อมีความโกรธอยู่ในตัวแล้วนั้นก็เอาชนะมันไม่ได้ เมื่อความโกรธเกิดขึ้นหากระงับหรือดับไม่ได้นั้นก็เหมือนกับไฟที่มีแต่จะลุกลามแผ่ขยายออกไปเรื่อยๆ ความโกรธมันจะเผาผลาญทุกสิ่งทุกอย่างให้พินาศย่อยยับไปในไม่ช้า ตั้งแต่ร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทรัพย์สินเงินทอง เกียรติยศชื่อเสียงของตนเองและผู้อื่น ความโกรธนั้นมีโทษร้ายแรง หากไม่รีบจัดการหาทางกำจัดให้หมดไป เราก็จะหาความสุขที่แท้จริงไม่ได้ ความโกรธเกิดขึ้นมาได้เพราะเมื่อมีอะไรมากระทบอารมณ์ ถ้าเรามีสติ แยกแยะผิดชอบชั่วดีได้ อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำขมจิตขมใจไว้ไม่ทำอะไรตามใจตัวเอง ความโกรธก็จะไม่ทำร้ายตัวเราและคนรอบข้าง ความโกรธนั้นเป็นสิ่งที่ถ้าเกิดขึ้นมาแล้วนั้นมันจะควบคุมจิตใจเราให้เปลี่ยนไป และทำในสิ่งที่ไม่ควรทำลงไปได้อย่างเช่น ในนวนนิยายเรื่องนี้ตัวละครในเรื่องผู้แต่งได้แสดงให้เห็นถึง ความโกรธของพี่น้องทั้ง ๓ คน ที่เมื่อมีคนมาฆ่าพ่อและแม่ของพวกเขา และพวกเขาก็ทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้ตัวคนร้ายที่ฆ่าพ่อแม่ของพวกเขา มา ถึงขนาดที่สร้างหลักฐานปลอมขึ้นมาเลยทีเดียวยกตัวอย่างเช่นบทสนทนาดังต่อไปนี้

“ฟังนะ นาฟิกันัน ฉันต้องการให้เป็นของที่ถูกขโมยออกจากบ้านไปในคืนที่เกิดคดี ต้องให้ตำรวจคิดว่าคนร้ายที่ฆ่าพ่อกับแม่เป็นคนเอาไป”

(โคอิจิ ๒๕๕๔ : ๒๖๒)

“ถ้าหาหลักฐานจับตัวคนร้ายไม่ได้ เราก็สร้างหลักฐานขึ้นมาเองสิ”

(โคอิจิ ๒๕๕๔ : ๒๗๔)

จากบทสนทนาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวละครตัวนี้ต้องการที่จะหาหลักฐานเพื่อจับตัวคนร้ายที่ฆ่าพ่อแม่ของเขาให้ได้ถึงขนาดที่ตัดสติใจสร้างหลักฐานปลอมขึ้นมา

จะเห็นได้ว่าผู้แต่งนวนิยายเรื่องนี้ได้บรรยายให้เห็นถึงพฤติกรรมของตัวละครเอกที่มีพฤติกรรมเหมือนมนุษย์ในสังคมปัจจุบันอย่างชัดเจนที่มีทั้งความรู้สึกรักและความรู้สึกโกรธอยู่ในตัวเองด้วยกันทั้งนั้น ผู้แต่งแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของมนุษย์ทุกอย่างต้องมีสาเหตุ มีที่มาที่ไป มุขจะไม่กระทำสิ่งใด ๆ แบบไร้ความนึกคิด การกระทำของมนุษย์นั้นมีเหตุผลของการกระทำทั้งสิ้นแต่มนุษย์นั้นก็ย่อมมีความแตกต่างกัน แตกต่างในเรื่องพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

บทสรุป

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นวนิยายโดยทั่วไปนั้นอาศัยลักษณะนิสัยของตัวละครเป็นเนื้อหาสำคัญที่สุดอันหนึ่งของหนังสือและความสนใจของผู้อ่านส่วนใหญ่ที่มีความนึกคิดพอสมควรก็มักขึ้นต่ออุปนิสัยของตัวละครถ้าตัวละครที่มีลักษณะนิสัยไม่ดึงดูดใจของผู้อ่านนั้น หนังสือหรือนวนิยายเรื่องนั้นก็จะได้ไม่ได้รับความสนใจจากผู้อ่าน ถ้านวนิยายที่ดำเนินเรื่องไปโดยไม่อาศัยลักษณะนิสัยของตัวละครเป็นหลักแต่อาศัยเหตุการณ์นอกเหนือจากลักษณะนิสัยของตัวละครเป็นหลักแล้วนั้น นวนิยายเรื่องนั้นๆก็จะไม่ค่อยมีผู้คนติดตามและให้ความสนใจมากเท่าใดนัก ผู้อ่านอาจจะสนใจแค่ในระยะหนึ่งของเนื้อเรื่องแล้วก็หมดความสนใจไป และนวนิยายเรื่องนี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่สอนศีลธรรมหรือพฤติกรรมของมนุษย์ นวนิยายเรื่องนี้เป็นแค่งานศิลปะที่จำลองให้เข้าใจชีวิตมนุษย์จริงในสังคมว่า สิ่งที่เราไม่ได้ที่มนุษย์เราต้องมีอยู่ในตัวด้วยกันทุกคนคือ ความรักและความโกรธ ความรักถ้ามนุษย์นำไปใช้ในเวลาและสถานะการณ์ที่ถูกต้องนั้นก็จะเป็นผลดีและทำให้ความรักเป็นสิ่งที่สวยงามแต่ถ้ามนุษย์ใช้ความรักผิดทางแล้วนั้นก็ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาได้ เช่นเดียวกับความโกรธ มนุษย์ทุกคนต้องมีความโกรธแค้นอยู่ในตัวกันทั้งสิ้น ความโกรธนั้นเป็นกิเลสที่ดับได้ยาก มนุษย์คนไหนที่มีความโกรธก็จะหาความสุขไม่ได้เพราะจิตใจของเขาเหมือนถูกไฟเผาอยู่ตลอดเวลา ความโกรธนั้นเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความวุ่นวายของชีวิต ถ้ามนุษย์คนไหนไม่อยากจะชีวิตที่วุ่นวายก็ต้องพยายามดับความโกรธให้ได้ ถ้าโกรธมากก็จะเสียมาก โกรธน้อยเสียน้อย ไม่โกรธไม่เสียเลย

บรรณานุกรม

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. **วรรณคดีวิจารณ์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๒.
- เคโจะ ฮิงาชิโนะ. **มาตรการกั้นฝนดาวตก**. แปลโดย อิศเรศ ทองปัสโนวั. กรุงเทพฯ: เนชั่น อินเทอร์เน็ต
แนล เอ็ดดูเทนเมนท์, ๒๕๕๔.
- เจตนา นาควัชระ. **ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี**. กรุงเทพฯ : ดวงกมล, ๒๕๒๑.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. **แฉนวนวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: อานไทย, ๒๕๒๕.
- ประสาท หลักศิลา. **สังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ: ก้าวหน้า, ๒๕๑๑.
- พิทยา ว่องกุล. **พลาณภาพแห่งวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า, ๒๕๔๐.
- พิศมัย อำไพพันธุ์. **เอกสารการสอน รายวิชา การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ**. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ๒๕๔๘.
- ศิวภรณ์ หอมสุวรรณ. **วรรณกรรมปัจจุบัน**. เชียงใหม่ : ภาควิชาภาษาไทย คณะวิชามนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, ๒๕๓๕.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษา
ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน, ๒๕๔๓.
- สิน วิภาวสุ. **วิธีชนะความโกรธ**. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ, ๒๕๔๖.
- สุรัตนา เทียงตรง. **การวิเคราะห์ตัวละครเอกในนวนิยายของหลวงวิจิตรวาทการ**. ปรินูญานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๖.
- สุวรรณ นาควาด. **การวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายของประภัสสร เสวิกุล**. ปรินูญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๔๑.

อรรถภาค เล้าจินตนาศรี. ตัวละครหญิงในนวนิยายของศรีบูรพา:ศึกษาสถานภาพ บทบาท และสำนักทาง

สังคม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๘.

อัญชลี แจ่มเจริญ. จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, ๒๕๓๐.

อิงอร สุพันธุ์วิช. วรรณกรรมวิจารณ์. กรุงเทพฯ: บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด, ๒๕๔๖.

Hilgard, Ernest R. **Introduction to Psychology**. 3d rd. New York : Marcourt,Brace & World Inc, 1962

Zimbardo, Philip G. and Ruch L Floyd. **Essentials of Psychology and Life**. Glenview,IL: Scott,

Foresman, 1980.